

Foranstaltninger kunde hjælpe, saa er det dog altid et Spørgsmaal, om ikke den Hjælp var købt for dyrt.

Dernæst maa jeg i Anledning af det ærede Medlems Omtale af disse Planer understrege, at et Forhold, der spillede en stor Rolle for Planen, netop var den lave Krone, som spillede en stor Rolle for Klædefabrikationen, men dette Forhold blev forrykket, næsten før Kommissionen havde afgivet sin Betænkning. Endelig maa jeg sige, naar man beskæftiger sig med disse Spørgsmaal, er det for et Land som Danmark med de Eksportinteresser, vi har, ikke Problemer, man saadan springer til at løse, som det ærede Medlem Hr. Drachmann synes at mene. Det er Forhold, der kræver en overmaade grundig Bedømmelse af Hensyn til de Interesser, der er knyttet til den Trediedel af den danske Befolkning, som er beskæftiget ved Landbruget. I den Henseende vil jeg gerne, hvad jeg vist har gjort nogle Gange før, fremhæve, at hvad der var muligt umiddelbart efter Krigens Afslutning, da alle Lande skred til omfattende Forsøg paa at bevare deres Grænser mod den vanvittige Spekulation — som Danmark lod Grænserne være aabne for —, hvad der var Mulighed for den Gang, er Ting, der nu for længst er forladt i Land efter Land. Endnu i Aarene 1920—24 havde en Række Importreguleringer Livskraft i forskellige Lande, men nu er jo de allerfleste af saadanne Eksperimenter forladt, og hvad der derfor var muligt for Danmark under Vilkaar for nogle Aar siden, behøver jo ikke i samme Grad at være muligt nu, hvor Forholdene paa mange Felter har ændret sig betydeligt. Men ser man bort fra saadanne Vanskeligheder, Eksport- og lignende Vanskeligheder, hvad er det saa, de Konservative egentlig vil? Ja, en Gang forud for Valget i 1924 agiterede de med noget, de kaldte Guld-told. Denne Guld-told er jo nu en Kendsgerning, er blevet det ved Tidernes Gunst eller Ugunst, hvad man nu vil kalde det, men det konservative Parti er aldeles ikke tilfreds med den Guld-told, de har faaet forærende paa den Maade. I Fjor var de Konservatives Krav et almindeligt System af Toldforhøjelser, iværksatte af Finansministeren sammen med et Rigsdagsudvalg, en Form, som efter min Mening var i alle Henseender umulig og forkastelig, og i Aar, ja, det fik jeg ud af det ærede Medlems Tale, hvis der overhovedet var nogen Positivitet deri, var det ærede Medlems Anvisning paa, at vi skulde

lave Krisetold for to Industrier, der i Øjeblikket har tilsammen 2 600 arbejdsløse. Overfor 51 000 arbejdsløse Arbejdere er de konservatives Anvisning noget, man kan diskutere som en Mulighed, at 2 600 af de 51 000 helt eller delvis kunde komme i Arbejde. Jeg tror, at det end ikke for de paagældende Fags Arbejdere har særlig Tilløkkelse, hvad det ærede Medlem her er i Stand til at demonstrere. Det ærede Medlem fremhævede Udtalelser af en Partifælle af mig og af mig selv. Jeg har ingen som helst Grund til at føle mig besværet over Citeringen af den Udtalelse, som det ærede Medlem formodentlig mente at kunne genere med. Jeg anser virkelig fremdeles en midlertidig Toldforanstaltning for at være anvendelig som Krisemiddel i visse Situationer, ligesom Venstre gjorde det i sin skønne Fortid fra 1921 til 1924. Akkurat paa samme Stade befinder jeg mig som Venstre og som det ærede Medlem af Venstre, der stadig taler om, at vi kan mødes paa Linien af 1922. Men det maa være nu ligesom den Gang, at det ikke er ved Raab og Kræfter udefra man bestemmer, om Tiden og Situationen er dertil, og i den Henseende har det konservative Parti jo i hvert Fald for denne Periode afskaaret al fornuftig Tale om Toldforanstaltninger ved Paastanden om, at det er en Taabelighed at tale derom. Og altsaa dels paa Grund af denne rigtige Erklæring om Taabeligheden har jeg ikke fundet, at Situationen var til en saadan Foranstaltning, dels af en anden Grund, som jeg ogsaa har nævnt, nemlig den, at hvis man skulde gaa til saadanne ogsaa ude i Verden opsigtsvækkende Foranstaltninger, maatte det dog være for at øve en virkelig omfattende og overmaade kraftigt virkende Indflydelse. Men Arbejdsløshedstallene synes aldeles ikke at berettige til i denne Situation at gøre saadanne alvorlige Skridt, som dette vilde være, eller til at tage den Risiko, som vilde være forbundet med disse Skridt. Tekstilindustrien havde i Januar 4 048 arbejdsløse; denne Arbejdsløshed er i Løbet af Aaret faldet, saaledes at vi i Øjeblikket har 2 033 arbejdsløse. Tobaksindustrien havde i Januar 4 066, den har i Øjeblikket 1 204 arbejdsløse. Fodtøjsindustrien havde i Februar 1 474 — det er Aarets højeste Tal —, den er nu nede paa 659. Ja, jeg synes unægtelig, denne Udvikling aldeles ikke opfordrer til saadanne Foranstaltninger, og derfor fandt jeg altsaa ikke, at Situationen i særlig Grad gjorde det